

гласъ и ги пѣялъ на всѣкжде да събужда и куражи младежитѣ. Стамболовъ отишълъ въ Стара Загора и тамъ намѣрилъ много млади хора, готови за възстание. Това много го насърдило. Той не можалъ да обходи цѣла България, но вѣрвалъ, че ако възстане единъ окръгъ, то ще възстанатъ и другитѣ. Турцитѣ него време нѣмали много войска по българскитѣ земи, та народнитѣ хора вѣрвали, че ако възстанатъ всички български села и градове въ Мизия и Тракия, малкото турски войски не ще могатъ да се противятъ и ще се предадатъ.

Презъ 1875 г. станали голѣми възстания противъ турцитѣ въ Босна, Херцеговина и Черна Гора. Сърбитѣ сжщо започнали да се готвятъ за война съ султана. Ботевъ и Стамболовъ се надумали, че сега било най-сгодното време да се дигнатъ на бунтъ и българитѣ противъ турското царство. Двамата тия мжже скроили работата така:

1) Да повикатъ войводата Панайотъ Хитовъ отъ Бѣлградъ и да го поставятъ за главнокомандващъ на общото българско възстание.

2) Христо Ботевъ да иде въ Русия, да земе оржие и да повика войводата Филипъ Тотю, известенъ у народа „крилатия“.

3) Стефанъ Стамболовъ да иде въ Стара-Загора и той първи да подигне Старо-загорския окръгъ. Следъ него да възстанатъ Търновския, Плѣвенския и другитѣ окръзи.

4) Стоянъ Заимовъ да иде съ Бенковски и други нѣколко момчета въ Цариградъ, да подпали столицата на турцитѣ и да убие отъ нѣкой прозорецъ султана, кога минава съ каляска по улицата.

Веднага всички се разтичали на работа.